

borgmestrene i købstæderne er gennemført en pensionsordning, og at hvervet som sognerådsformand ofte kan være lige så byrdefuldt som borgmesterhvervet.

En pensionsordning for sognerådsformænd bør dog efter indenrigsministeriets opfattelse kun indføres i de kommuner, hvor der skønnes at være virkelig trang hertil, ligesom pension som forudsat i den fra de kommunale organisationer modtagne indstilling kun bør udbetales til ældre afgåede sognerådsformænd, der har fungeret i en længere årrække. Selvom trangten til indførelse af en pensionsordning for sognerådsformænd i almindelighed vil være størst i de sognekommuner, der med hensyn til kommunens indbyggerantal og hele administrative opbygning kan sidestilles med købstæder, har man dog ikke ment, at en adgang til indførelse af en pensionsordning bør begrænses til sådanne kommuner, da hvervet som sognerådsformand i en mindre kommune meget vel kan være lige så byrdefuldt som eller endog mere byrdefuldt end i en større kommune, hvor der eventuelt som bistand for sognerådet og sognerådsformanden er antaget lønnet medhjælp.

Ved foranstående lovforslag er det herefter foreslået, at der i de sognekommunale styrelsesvedtægter kan optages bestemmelser om pension til sognerådsformænd, der har fungeret som sådanne i mindst 12 år, idet nærmere forskrifter med hensyn til bestemmelsernes indhold fastsættes af indenrigsministeren.

Til gennemførelse af en pensionsordning kræves efter forslaget sognerådets vedtagelse og amtsrådets stadfæstelse. Med hensyn til de nærmere bestemmelser, som indenrigsministeriet er sindet indtil videre at kræve fulgt ved tilrettelæggelse af pensionsordninger, henvises til det som bilag aftrykte udkast til tillæg til de sognekommunale styrelsesvedtægter vedrørende pensionering af sognerådsformænd. Dette udkast svarer med en afvigelse i § 10 for så vidt angår pensionen til sognerådsformænd, der ved deres fratræden er statstjenestemænd, til det af organisationerne udarbejdede udkast, der iøvrigt igen i en række henseender bygger på de almindelige for ydelse af borgmesterspension gældende bestemmelser, som stadfæstes af indenrigsministeren.

Af hovedpunkterne i de påtænkte pensionsordninger skal fremdrages, at det skal bero på sognerådets bestemmelse i det enkelte tilfælde, om der skal tillægges den fungerende sognerådsformand pensionsret, samt at pension normalt først skal kunne komme til udbetaling fra det fyldte 65. år og først efter 12 års funktionstid efter det fyldte 40. år, idet pensionsalderen regnes herfra. Fuld pension opnås først efter 24 års funktion efter det 40. år. Sognerådsformanden skal selv intet bidrag yde til sin pensionering. Denne i og for sig ejendommelige regel — som dog svarer til, hvad der gælder med hensyn til borgmestres pensionering — kan for sognerådsformændenes vedkommende yderligere begrundes med, at sognerådsformændenes vederlag efter hele dettes karakter er lidet egnet til at danne grundlag for beregning af et pensionsbidrag, idet vederlaget foruden ofte at være meget beskedent i forhold til det arbejde, sognerådsformanden udfører i det offentlige tjeneste, efter landkommunalloven fastsættes for et år ad gangen og jævnlig er sammensat af en række beløb, f. eks. særligt vederlag for bestrielse af hvert som formand for det sociale udvalg, for førelse af folkeregistret etc. foruden det egentlige formandsvederlag. Det synes derfor mest praktisk, at udgiften til pensionering af sognerådsformænd i sin helhed udredes direkte af kommunen, altså i virkeligheden som et tillæg til vederlaget. Det står i forbindelse med de samme forhold, når det foreslås, at pensionen ydes med beløb, der er uafhængige af størrelsen af det vederlag, sognerådsformanden har oppebåret i sin funktionstid.

De pensioner, der hjemles ved de i tabellen i § 2 anførte pensionssatser, vil selv efter slutsatserne i det store og hele være ret moderate i forhold til, hvad der almindeligt ydes borgmestrene i købstæder af tilsvarende størrelse, hvorved det må erindres, at satserne inkluderer reguleringstillæg i forhold til et pristal på 286—291. Det må endvidere bemærkes, at satserne er maksimumssatser, således at der intet vil være til hinder for, at der i vedtægterne fikseres mindre pensionsbeløb under forudsætning af, at udkastets inddeling og systematik ikke ændres.